

Jak motywować dziecko do nauki w domu? - wskazówki dla rodziców.

Wsparcie i motywowanie dzieci do nauki jest niezbędnym elementem oddziaływania wychowawczego środowiska rodzinnego. W systematycznej zdalnej nauce jesteście Państwo dla dziecka przykładem i wsparciem, a także najbliższymi osobami pobudzającymi motywację do uczenia się.

Istotną sprawą w zakresie motywowania dzieci do nauki jest ich akceptacja przez rodziców, bez względu na to, co dziecko wykonuje jak się zachowuje. Dziecko, które wyrasta w atmosferze akceptacji, poczuciu, że jest kochane i szanowane, łatwiej przyjmie nasz punkt widzenia. Dziecko, które nabierze wiary i pewności siebie, łatwiej pokona problemy i chętniej będzie podejmowało wyzwania.

Jak rodzice powinni postępować, aby zachęcić dzieci do nauki?

WSPIERAJ, ALE NIE WYRĘCZAJ. Pomagając w odrabianiu zadań domowych nie należy wyręczać dziecka. Należy wdrażać je do samodzielnej pracy. W procesie uczenia się ważną rolę odgrywa, aby dziecko samo odkryło swoje błędy i samo je poprawiło.

MĄDRZE MOTYWUJ. W procesie zdalnego uczenia się motywacja odgrywa dużą rolę. Jest siłą pobudzającą do nauki, zdobywania wiedzy i rozszerzania własnych zainteresowań. Złotym środkiem jest drobna nagroda, np. w postaci uznania rodziców, pochwały.

DOCENIAJ OSIĄGNIĘCIA DZIECKA. Należy doceniać osiągnięcia, a nie stopnie. Lepiej zapytać: „Czego się dziś nauczyłeś?”.

NIE POZWÓL DZIECKU, BY ŹLE MÓWIŁO O SOBIE. Opatrywanie dzieci etykietami ogranicza ich nadzieję, marzenia i możliwości. Lęk przed niepowodzeniem powoduje występowanie tendencji do rezygnacji.

BUDUJ W DZIECKU POCZUCIE WŁASNEJ WARTOŚCI. Dziecko będzie myślało pozytywnie o sobie, gdy będzie miało poczucie własnej wartości. Postarajmy się uwierzyć dzieciom w siebie. Wiara we własne możliwości może zaprowadzić na sam szczyt.

Wskazówki, które można wykorzystać w pracy z dzieckiem:

DOSTRZEGAJ SUKCESY I STARANIA DZIECKA. Omawiając jego pracę, najpierw podkreśl dobre strony, wskazując nad czym mogło by jeszcze popracować.

OKAZUJ ŻYCZLIWE ZAINTERESOWANIE SPRAWAMI SZKOLNYMI DZIECKA. Zamiast wypytywać i kontrolować, raczej słuchaj uważnie i okaż zrozumienie dla jego uczuć.

ZAMIAST KRYTYKOWAĆ I OCENIAĆ - DODAJ MU OTUCHY. Zapytaj: Z czym masz kłopot? Czego potrzebujesz, żeby sobie z tym poradzić?

NIE WAHAJ SIĘ POWIEDZIEĆ DZIECKU O TYM, CO CIĘ MARTWI I CZEGO OCZEKujesz. Powiedz np. “Oczekuję, że będziesz więcej niż zwykle poświęcał czasu na naukę domową. Jeżeli czegoś nie rozumiesz, chętnie Ci pomogę. Pomóż nawiązać kontakt z wychowawcą i nauczycielem (dziennik elektroniczny, poczta).

ROZMAWIAJ Z DZIECKIEM O JEGO ZAINTERESOWANIACH, CELACH I PLANACH NA PRZYSZŁOŚĆ. Zadawaj pytania, które skłaniają do zastanowienia się nad znaczeniem wykształcenia. „Co dla Ciebie w życiu jest ważne?”.

POMAGAJ DZIECKU. Wdrażaj dziecko do systematyczności, naucz dobrej organizacji pracy (odrabianie lekcji o tej samej porze) i zadbaj o odpowiednie miejsce do nauki (stały kącik do pracy). Wspieraj dziecko w odrabianiu lekcji i pokonywaniu trudności – nie oznacza to jednak, że masz wykonać zadanie za dziecko! Pomóż mu zrozumieć polecenie, zaplanujcie poszczególne etapy niezbędne do wykonania zadania, w razie potrzeby udziel wskazówek.

UNIKAJ ATMOSFERY NAPIĘCIA. Pomimo trudnej również dla dorosłych sytuacji staraj się nie okazywać ciągłego niezadowolenia, lecz szukaj mocnych stron swojego dziecka i udzielaj mu wsparcia. Chwal – za osiągnięcia, a także za włożony wysiłek.

NIE PORÓWNUJ DZIECI. Wszyscy jesteśmy inni, dlatego nie należy stosować porównań do rodzeństwa, kolegów, lecz do poprzedniego jego poziomu umiejętności – uświadamiasz mu w ten sposób postępy i motywujesz do dalszej pracy.

NIE ZAPRZECZAJ UCZUCIOM DZIECKA. W przypadku zniechęcenia dziecka lub doświadczenia przez nie porażki nazwij jego uczucia: „Widzę, że jest Ci bardzo smutno z tego powodu..., że jesteś rozczarowany..., że zadanie to sprawia Ci trudność”. Zachęć je do wymyślenia, jak można rozwiązać dany problem, zaproponuj własne pomysły i wspólnie zdecydujcie, które pomysły wydają się możliwe do zrealizowania.

Unikajmy:

Nadmiernej kontroli.

Uczenia się za dziecko.

Stawiania zbyt wysokich wymagań.

Niewłaściwego motywowania - polegającego na stosowaniu zachęt do nauki tj: moralizowane, straszenie, zawstydzanie, przekupywane, stosowanie kar.

Braku zainteresowania dzieckiem.

Źródła:

J – „Motywowanie uczniów do nauki”. Buchner. Ch- „, Sukces w szkole jest możliwy”. Hamer.H – „, Do efektywności nauczania”. Harmin. M – „Duch klasy”. Jak motywować uczniów do nauki?. Mc Ginnisa. A – „Sztuka motywacji”. D. Stipek, K.Seal- „Jak nakłonić dziecko do nauki?”. G.W.Green – „Jak pomagać dziecku w nauce?”. A.Faber, E.Mazlish – „Jak mówić, żeby dzieci uczyły się w domu i w szkole”
Strony internetowe: www.edux.pl, www.publikacje.edu.pl.

Brophy.